

Carles Santos va per feina

El músic obre la Mediterrània amb un espectacle curt i intens

JORDI MARTÍ / Manresa

● La XII Fira Mediterrània d'Espectacles d'Arrel Tradicional, que se celebra des de dijous a Manresa, ofereix 204 activitats de cultura popular: concerts, però també tea-

tre, dansa, cercaviles... La fira, en què es vol reflexionar sobre «tradicció i modernitat», es va inaugurar amb l'espectacle *Sis tenores i un senyor*, dirigit pel singular pianista i compositor Carles Santos.

Ni tradicional ni modern. Carles Santos és Carles Santos, un artista original que estima el risc, la sorpresa i l'humor a cabassos. Va quedar més que clar dijous al Teatre Kursaal, ple d'un públic *a priori* poc familiaritzat amb l'estètica trencadora de l'il·lustre vinarossenc. Potser per això, Santos va idear un espectacle curt i intens, tot just mitja hora, sense marge per a l'avorriment. De fet, gairebé van ser més llargs els previs discursos protocol·laris de benvinguda a la fira.

Si Carles Santos exerceix de director escènic, pianista i ment pensant del projecte, no menys important és el pes en aquestes *Sis tenores i un senyor* de Jordi Molina, tenora de primera que ja acumula unes quantes experiències al voltant de la tenora més enllà del trillat camp de la sardana i la cobla. Molina va aparèixer sol en el primer tram de l'espectacle, mentre la veu en *off* de Santos, que assegura que a l'escenari s'expliquen secrets inconfessables, ens deia que no va anar a Nova York els anys vuitanta en busca d'avantguardes artístiques, sinó «pels sucus de taronja Minute Maid, la pornografia de qualitat i els canals de televisió de vint-i-quatre hores». Després, durant uns minuts, Jordi Molina va anar desenvolupant escales mentre girava, s'agenollava, s'estirava... una mena de música gestual que els seguidors del *llenguatge Santos*

Jordi Molina, a terra, en l'espectacle. / FIRA MEDITERRÀNIA

coneixen prou bé. Creat l'ambient, va aparèixer el mateix Santos per acompanyar la tenora percutint amb notes escasses i obsessives el piano, i tot seguit, una soprano amb un cos de l'estil *Fellini* va establir un diàleg amb Jordi Molina a mig camí de l'erotisme i la comicitat. Finalment, rematant un número d'una intensitat creixent, va aparèixer el sextet de tenores de Jordi Molina per encerclar el piano de Santos i explorar nous ambients i contrastos sonors.

Carles Santos presenta-

rà encara en la Fira Mediterrània un altre espectacle. Avui a la plaça Major manresana (13 h) oferirà *La veu assumpteja o els monts*, un imprevisible invent entorn de la tradició dels cors de Clavé. També avui dissabte es presentaran en la fira Pep Gimeno *Botifarra*, consagrat definitivament com a gran figura de la música popular valenciana; la cantant algeriana Souad Massi, i *Mar Mur*, un muntatge sobre la immigració al Mediterrani amb Jordi Fàbregas, Toni Torregrossa i Maurizio Martinotti.